

Kom op, we gaan naar Venetië!

Een klucht in drie bedrijven

door

JAN TOL & ASTRID BAIJS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KOM OP, WE GAAN NAAR VENETIË!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN TOL & ASTRID BAIJS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Lilian Verhagen

Fred - haar butler

Nellie - haar huishoudster

Sjaak - haar tuinman

Elvira Boskoop-Verhagen - haar nicht

Geert Boskoop - man van Elvira

Fransisca Boskoop - dochter van Geert en Elvira

Lorette Alderwege - vriendin van Lilian

J.J.J. Verbree - begrafenisondernemer

Barbara Berkenrode - buurvrouw van Lilian

De rol van J.J.J. Verbree zou ook door een vrouw gespeeld kunnen worden.

DECOR:

Het geheel speelt zich af in de salon van het huis. Vanuit de zaal gezien is rechts een deur, die naar alle vertrekken leidt, links een deur of opening, die naar de gang en dus voordeur leidt, achterin iets uit het midden zit de tuindeur.

De aankleding van de salon is geheel naar eigen keuze, er staat echter wel een bankstel met salontafel en linksvoor staat op een klein tafeltje een telefoon.

EERSTE BEDRIJF

Zaterdag tegen het middaguur.

Als het doek opgaat, zien we Lilian op de bank zitten lezen in een boek. Na even komt Nellie op, zij draagt een witte bloes en een wit schortje over haar zwarte rok en heeft een brief in haar hand.

NELLIE: *(loopt naar Lilian toe)* Alstublieft, mevrouw. Een brief voor u.

LILIAN: Van wie, Nellie?

NELLIE: Dat weet ik niet. Ik ga niet in uw post snuffelen, mevrouw.

Maar, ik wil hem wel open maken, hoor. *(wil brief gaan openen)*

LILIAN: *(iets nors)* Nee. Ben je nu helemaal gek geworden! Daar heb ik jou niet voor nodig! Of denk je soms dat ik gehandicapt ben?

NELLIE: Dat wil ik niet zeggen, mevrouw.

LILIAN: Dat is je geraden ook. Waar ben je trouwens mee bezig? De post hoort Fred te bezorgen, niet jij.

NELLIE: Ik was in de gang aan het stofzuigen, mevrouw. En toen viel de brief in de bus. Nou, toen dacht ik, dan zal ik hem meteen maar even bezorgen.

LILIAN: Je had hem aan Fred moeten geven.

NELLIE: *(verontwaardigt, wil brief uit handen van Lilian trekken)* Nou, dan doe ik dat toch alsnog!

LILIAN *(kan brief net op tijd wegtrekken)* Nog nijdig ook?! Ga jij liever door met je werk en vraag Fred even hier te komen.

NELLIE: *(argwanend)* Waar heeft u Fred voor nodig?

LILIAN: Nou ja! Moet ik jou daar voor verantwoording afleggen, zeg!

Vraag Fred hier te komen en ga dan direct weer aan het werk.

NELLIE: *(hevig verontwaardigt, maar laat dat toch niet merken aan Lilian)* Zeker, mevrouw. Natuurlijk, mevrouw. Tot uw dienst, mevrouw.

LILIAN: Wacht even!

NELLIE: Ik wacht.

LILIAN: Ik heb de afgelopen tijd bemerkt dat jij je nogal inlaat met Fred. Erger nog, je flirt met hem

NELLIE: *(iets nerveus)* Hoe komt u daar bij? Ik?

LILIAN: Ja, jij! Dat wil ik absoluut niet hebben. Ten eerste wil ik niet dat het personeel een verhouding met elkaar heeft en ten tweede is Fred geen partij voor jou.

NELLIE: *(nogal scherp)* Voor wie dan wel?

LILIAN: *(iets geschrokken)* Eh...Voor niemand. *(als Nellie haar nogal uitdagend uitkijkt)* Ja, wat sta je daar nog? Ga aan je werk en denk er aan wat ik heb gezegd, laat Fred met rust.

NELLIE: Poeh! Ik kan ze wel beter krijgen. *(gaat met opgeheven hoofd door gangdeur af)*

LILIAN: Wat een brutaal nest! Ik zal straks aan Fred vragen of hij haar wil aanpakken. *(maakt brief nu open)* Ik snap nog steeds niet, waarom hij haar heeft aanbevolen. *(leest nu, na even verbaast)* Een nicht? Heb ik een nicht?...Ik zou nog familie hebben?.... *(leest weer verder)* Ik ben de dochter van uw broer....Uw broer waar u al meer dan vijftig jaar geen contact mee heeft gehad...*(kijkt op van brief)* Dat lag niet aan mij! Hij heeft zichzelf afgezonderd...*(leest weer)* Toen mijn vader vorig jaar overleed, lazen we in zijn papieren dat hij nog een zuster zou hebben en dat zou u dus zijn. Via verschillende instanties zijn we achter uw adres gekomen en willen graag met u in contact komen...*(kijkt weer op van brief, denkt even na)*...Wat een verrassing! Zo heb je niets en zo blijk je nog familie te hebben! Een dochter van mijn broer! *(dan grijpt ze met een pijnlijk gezicht naar haar nek)* Au! Ouderdom komt met gebreken zeggen ze, nou dat gaat voor mij zeker op. Zijn het mijn benen niet, dan is het mijn hoofd en anders mijn nek en schouders wel weer. *(wrijft even over haar nek, glimlacht dan)* Maar wat heb ik eigenlijk ook te klagen. Zeventig jaar en smoorverliefd! *(schudt weer glimlachend haar hoofd)* Hoe is het mogelijk, wat mij op mijn leeftijd allemaal overkomt! Mijn hele leven vrijgezelle gebleven en op mijn zeventigste ben ik verliefd geworden. Op mijn butler nog wel! *(giechelt nu als een jong meisje)* En hij op mij! *(even stilte, dan met een zucht)* Jammer dat ik het tegen niemand kan zeggen. Zelfs het overige personeel weet het niet. Ze zouden mij voor gek verklaren ...en hem misschien nog meer... maar ja, hij is dan ook een stuk jonger dan ik. *(grijpt dan weer naar haar nek)* Au! Ja, ik kan natuurlijk niet alles meer met hem... *(giechelt weer)* Nou ja...niet alles? *(ze leest de brief verder, even later gaat de deur open en komt Fred binnen via gangdeur, hij draagt een zwarte broek en jasje, wit overhemd en zwart strikje en zwarte schoenen)*

FRED: Nellie zei, dat u mij verwachtte?

LILIAN: Inderdaad, Fred. *(trekt weer pijnlijk gezicht)*

FRED: *(bezorgt)* Weer pijn in uw nek en schouders, mevrouw?

LILIAN: Fred toch! Je hoeft toch alleen maar mevrouw tegen mij te zeggen als er iemand bij is.

FRED: Ik vergeet het af en toe nog wel eens, mevr....eh...Lilian.

LILIAN: *(glimlachend)* Ik begrijp het wel, hoor. Het is ook best moeilijk

voor jou. *(ondeugend)* Als je maar niet vergeet dat we iets heel moois met elkaar hebben, Fred!

FRED: Hoe zou ik kunnen, lieve Lilian. *(kust haar in de nek)*

LILIAN: *(weer giechelend)* Oh, Fred. *(grijpt dan weer naar haar nek)*
Au!

FRED: Zal ik je nek en schouders even masseren?

LILIAN: Oh, graag, Fred. *(Fred begint te masseren, na even zien we Lilian verheerlijkend kijken, Fred daarentegen trekt een gezicht van afschuw)* Heerlijk, Fred. Dat doe je fantastisch. Ik voel de pijn gewoon wegstromen. Waar heb je dat geleerd?

FRED: *(nonchalant)* Oh, gewoon een gave van me.

LILIAN: *(giechelend)* Eén van je vele gave, Fred. *(Fred gaat door met masseren, maar duidelijk met tegenzin)* Je had veel meer kunnen worden dan een gewone butler.

FRED: Pardon? Wat is er mis aan een gewone butler? Ben ik plotseling niet meer dan een gewone butler?

LILIAN: *(snel)* Oh, zo bedoel ik het toch niet, Fred. Maar je hebt het in je om meer te zijn. Aan de andere kant...als je mijn butler niet was geweest, dan had ik je nooit ontmoet en daar moet ik niet aan denken. *(op dat moment komt Sjaak via de tuindeuren naar binnen, hij is niet erg snugger, heeft een hengel en visnet in zijn hand en draagt een regenpak met laarzen, of een waadpak, tevens heeft hij een viskoffertje in zijn hand)*

SJAAK: Ga je nou nog mee, Fred?

FRED: Sjaak! Je komt met deze troep toch zo de kamer niet in!

SJAAK: Waarom niet? Wat mankeert er dan aan?

LILIAN: Ach, laat maar, Fred. *(tot Sjaak)* Ga je vissen, man?

SJAAK: Ja, samen met Fred. *(gaat op stoel zitten, rommelt in zijn koffertje)*

FRED: Met mij?

SJAAK: Ja, dat had je mij beloofd.

FRED: Je hebt gelijk, Sjaak. *(tot Lilian)* Vind je...eh...vindt u het erg mevrouw, dat ik vanmiddag met Sjaak ga vissen?

LILIAN: Nee hoor...*(schrikt dan op)* Nou...eigenlijk wel!

FRED: Hoe dat zo?

LILIAN: Ik heb iets heel belangrijks met jou te bespreken.

FRED: Daar weet ik niets van.

LILIAN: Nee, dat kan ook niet. Ik weet het zelf nog maar een paar minuten. Het spijt me echt Fred, maar ik heb je nu nodig.

SJAAK: *(teleurgesteld)* Gaan we nou niet, Fred? Ik heb er zo naar uitgekeken om met jou te vissen.

FRED: Ja, dat weet ik. *(tot Lilian)* Kunt u het niet met Nellie

bespreken?

LILIAN: *(fel)* Liever niet! Daar moeten we ook nog eens over praten. Haar houding staat mij totaal niet aan, Fred.

FRED: *(schrikt iets op)* Heeft ze iets verkeerd gedaan?

LILIAN: Je kunt beter vragen, of ze nog iets goeds doet. Maar dat niet alleen...Ik weet niet of je het zelf hebt opgemerkt, maar ze is wel heel erg opvallend in jouw buurt.

FRED: *(iets geschrokken)* In mijn buurt?...Wat bedoelt u daar mee?

LILIAN: Dat ze druk bezig is jou in te palmen.

FRED: Mij?! Hoe komt u daar nu bij? Nooit iets van gemerkt. Trouwens...ze maakt toch geen schijn van kans. *(geeft haar ongezien voor Sjaak een knipoog, maar Sjaak kijkt hoogst verwonderd)*

LILIAN: *(geleid)* Nou ja...daar ben ik ook niet bang voor, hoor. *(beseft dat Sjaak er bij staat)* Maar dat nu even terzijde, Fred. Het gesprek wat ik met jou wil hebben, gaat over familie van mij. *(flemend)* En met wie kan ik daar nu beter over praten, dan met jou?

FRED: *(verbaast)* Familie? Sinds wanneer heb jij familie, Lilian?

SJAAK: Hè! Sinds wanneer mag jij Lilian en jij zeggen tegen mevrouw Verhagen?

FRED: Eh...Foutje. Natuurlijk mag ik dat niet zeggen. *(tot Lilian)* Familie?

LILIAN: Ik dacht ook geen familie meer te bezitten, Fred. Maar het schijnt dat ik nog een nichtje heb, de dochter van mijn overleden broer. Hier...*(loopt naar salontafel en pakt de brief)* Ik heb net deze brief ontvangen. Lees hem maar. *(overhandigt brief aan Fred, die de brief leest en ondertussen vragen stelt)*

FRED: *(iets nors)* En die komt in eens opdagen? Zo maar, uit het niets?

LILIAN: Nou, ze schrijft in haar brief, dat ze er ontzettend veel moeite voor heeft moeten doen om mij te vinden. Ik had namelijk geen enkel contact meer met mijn broer, moet je weten.

FRED: Nou, dat ze er zo veel moeite voor heeft gedaan, zal wel met iets anders te maken hebben, denk ik zo.

LILIAN: Wat bedoel je?

FRED: Het is nogal interessant een tante op te zoeken die er financieel warmpjes bij zit, een kast van een huis bezit en al op hoge leeftijd is.

LILIAN: Wat zeg je?! *(Sjaak is nu bezig een blikje uit zijn koffer te halen, waarin verse wormen zitten)*

FRED: *(snel)* Nou ja...je weet gerust wat ik bedoel, Lilian.

SJAAK: Foutje!

FRED: Waar heb jij het nu weer over?

SJAAK: Je zegt weer niet mevrouw tegen mevrouw.

FRED: Ach, man! Ga vissen. Ik heb geen tijd voor jou.

SJAAK: Dan niet! Maar je krijgt ook geen visje van me, als ik wat gevangen heb. Kijk eens, mevrouw. Ik heb heerlijke verse wormen.
(houdt deze onder Lilians neus)

LILIAN: Jakkes! Sjaak! Ga weg met die dingen!

FRED: Stop die wormen onmiddellijk weg! Idioot!

SJAAK: Ze zijn vers, hoor! (als Fred hem woedend aankijkt, draait hij zich om en loopt verontwaardigd weg via tuindeur)

LILIAN: Dat was niet leuk van je, Fred.

FRED: Dat ik Sjaak wegstuur? Je wilt toch dat ik hier blijf om over je niet te spreken?

LILIAN: Nee, dat je zo lelijk over mijn nicht denkt. Je kent haar niet eens.

FRED: Jij dan wel, Lilian? Deze brief is het eerste contact wat je met haar hebt. Vind je het dan niet vreemd dat ze zo maar uit de lucht komt vallen? Die is op jouw centen uit!

LILIAN: Nou ja...Je moet niet meteen het slechtste van een mens denken, Fred. Lees jij die brief nu maar eens goed door en zeg me hoe we haar volgende week het beste kunnen ontvangen. We moeten een goede indruk maken op mijn nicht.

FRED: Volgende week al? Heb je haar dan al gebeld dat ze hier kan komen?

LILIAN: Nou nee...dat schrijft ze zelf dat ze komt.

FRED: Oh! Dat regelt ze zelf! Die laat er geen gras over groeien, die is er als de kippen bij.

LILIAN: Laten we dat nu maar even afwachten, hè? Oh ja...Alleen nog één ding, Fred.

FRED: En dat is?

LILIAN: Ik hoop niet dat je het erg vindt, maar...nou ja...ik wil bij die kennismaking met haar nog niet vertellen dat ik met jou...nou ja...dat ik met jou verkeer. Dat snap je toch hopelijk wel, hè?

FRED: (zucht) Ik snap het. Ik raak helemaal uit beeld.

LILIAN: Nee, Fred! Echt niet. Later vertel ik het heus wel. Het is nog iets te vroeg, om ze dat te vertellen.

FRED: Te vroeg? Straks is het misschien wel te laat! (schrikt van eigen woorden) Eh...Je zei, ze dat te vertellen? Komen er dan nog meer?

LILIAN: Ja, ze komt met haar man en dochter. (staat op) Nog bedankt voor je massage, lieverd. (kust Fred op wang) Ik zie je straks weer,

als je de brief hebt gelezen. *(gaat door rechterdeur af)*

FRED: *(trekt weer vies gezicht, "veegt" kus van zijn wang. Dan na even, onthutst)* Een nicht! Ze heeft nog een nicht! Dag erfenis! Sloof ik mij daar voor uit? Masseur ik haar daarvoor! Doe ik daarvoor mijn uiterste best om haar te laten denken dat ik stapelgek op haar ben. En uitgerekend nu dat gelukt is en zij werkelijk smoorverliefd op mij is, duikt er een nicht op! Mijn God! Een nicht! *(denkt even na)* Hier moet ik iets aan doen! Dit laat ik zo maar niet lopen. Dan kennen ze Fred nog niet..... Volgende week dus...*(leest brief en staat even in gedachten verzonken)* Dit kan niet waar zijn! *(tijdens deze zin komt Nellie binnen via gangdeur)*

NELLIE: Wat kan niet waar zijn? *(kijkt Fred even aan, die met zijn rug naar haar toe staat, dan spottend)* Ach, ik heb het door. Heeft de freule het uitgemaakt met de butler?

FRED: *(schrikt nu op)* Wat zeg je, Nellie?

NELLIE: Of de verkering uit is met je geliefde!

FRED: Alsjeblieft zeg! Ik ben nu echt niet in voor een grap. *(zucht)* Het loopt helemaal fout, Nellie.

NELLIE: Hoe dat zo? Wat gaat er fout? *(ziet nu dat Fred een brief in zijn hand heeft)* Is dat die brief, die ik net aan haar heb gegeven?

FRED: Ja. Een brief waaruit blijkt dat ze nog een nicht schijnt te hebben.

NELLIE: Wie heeft een nicht?

FRED: Lilian Verhagen heeft een nicht.

NELLIE: Nou? Leuk toch voor haar. Wat is daar mis mee? *(grijnst)* Of ben je soms bang dat ze jou aan haar nicht voorstelt als haar geliefde? Om te brullen!

FRED: *(nijdig)* Ja, zeker om te brullen! Wat denk je dat er gebeurt met die erfenis? Daar kan ik dan mooi naar fluiten, hè?

NELLIE: Waarom? *(even stilte)* Ze heeft toch een testament gemaakt, waarin staat dat jij alles erft na haar overlijden?

FRED: Ja, maar dat testament wordt overruled door het testament welke haar vader heeft opgemaakt. In het testament van haar vader staat uitdrukkelijk dat alles in de familie moet blijven, tenzij er geen familie meer is. Dan kan Lilian zelf bepalen aan wie zij het geeft.

NELLIE: Shit! Dan had je dus evengoed niets gekregen!

FRED: Juist wel, sufferd!

NELLIE: Ho! Wil je mij geen sufferd vinden?

FRED: Sorry! Zo bedoel ik het niet, lieverd. *(omhelst haar en geeft haar een kus)* Je weet toch, dat er maar één is waar ik van hou...En dat ben jij!

NELLIE: Nou, veel kan ik er niet meer van merken. Je bent constant met Lilian Verhagen bezig!

FRED: *(snel)* Stil! Moet ze dat ook nog horen? Luister nou. Ik bedoelde alleen te zeggen, dat als Lilian geen familie meer heeft, het testament dat ze zelf heeft opgesteld met de notaris, wel telt. En daarin staat dat ik de enige erfgenaam ben. *(somber)* Let wel! Als er géén familie zou zijn!!

NELLIE: Lieve Hemel! Daar moet je iets aan doen, Fred!

FRED: Wat? Die nicht haar strot omdraaien, of zo?

NELLIE: Zou een oplossing zijn.

FRED: Doe niet zo idioot! We moeten iets bedenken om die nicht hier buiten de deur te houden. Maar veel tijd hebben we niet, volgende week staat die nicht al voor de deur.

NELLIE: *(nu boos)* Dus al die tijd dat ik hier gedwongen ben de huishoudster uit te hangen, mevrouw haar bevelen op te volgen, zodat jij vrij spel had om met haar te rotzooien, is allemaal voor niets geweest?!

FRED: Schreeuw niet zo! Ik heb niets anders gedaan dan haar af en toe te masseren en een enkel kusje in haar nek gegeven.

NELLIE: Ja, dat zal wel!

FRED: Dacht jij nu werkelijk, dat ik er ook maar één moment over zou nadenken om met haar het bed te delen? *(trekt vies gezicht)* De gedachte al!

NELLIE: Voor geld doe jij alles! *(dan ook somber)* Nou, dan is nu dus over en sluiten.

FRED: Wat bedoel je?

NELLIE: Nou, dan het geen enkel zin heeft verder te gaan met deze schijnvertoning. Ik was het toch al meer dan zat, te moeten afwachten totdat het licht bij de oude dame zou uitgaan. Ze kan wel honderd worden. Moet ik hier nog ruim vijfentwintig jaar voor huishoudster spelen en in dit achterlijke pakje rondlopen.

FRED: Dat wordt ze niet. Volgens haar huisarts zit er niet meer in dan nog een paar jaar. Nou, dat heb ik er best voorover, als je weet wat er binnen te halen valt. En dan nog wat. Jij mag wel eens beter uit gaan kijken. Ze begint iets te vermoeden.

NELLIE: *(met sarcastisch lachje)* Ja, volgens mij is ze als de dood, dat ik jou van haar afpak. *(dan fel)* Eigenlijk zou ik dat moet zijn!

FRED: Schei toch uit! *(door de tuindeur komt Sjaak weer binnen)*

SJAAK: Ga je nu echt niet mee, Fred? Ik vind er alleen niets aan.

FRED: Ik heb wel iets anders aan mijn kop, man!

SJAAK: *(loopt naar voren en bekijkt Freds hoofd)* Wat heb je dan aan je kop? Ik zie niets. *(tot Nellie)* Zie jij wat?

NELLIE: Zorgen, Sjaak. Hij heeft zorgen aan zijn kop.

SJAAK: Oh, en dat kun je van buiten

niet zien, hè? (*slaat Fred op de schouder*) Kan ik je ergens mee helpen?

FRED: (*schamper*) Jij!

SJAAK: Ja, ik. Ik kan best wel wat, hoor. Ik ben net zo goed als jij, ik zou je broer wel kunnen zijn.

FRED: Mijn broer! Ik zou me doodschamen!

SJAAK: (*beetje verslagen*) Oh...

NELLIE: Nou ja, Fred! Ga je niet een beetje te ver? Je hoeft je frustraties niet op Sjaak af te wenden, hè?

FRED: Sorry, Sjaak. Zo bedoel ik het niet. Maar ik was er even niet met mijn gedachten bij.

SJAAK: Oh, dat heb ik ook wel eens, hoor. Dan zit ik met mijn gedachten ergens anders. (*grijnst*) Dan fantaseer ik dat ik met mevrouw Verhagen getrouwd ben en dat alles van mij wordt als ze dood gaat.

NELLIE: (*na even*) Wat zei jij, Sjaak?

SJAAK: Dat ik alles krijg, als ze dood is. Slechte gedachten van mij, hè?

NELLIE: Nee, dat bedoel ik niet. Jij met mevrouw Verhagen getrouwd? (*tot Fred*) Hij brengt mij op een pracht idee. (*dan weer tot Sjaak*) Je bent fantastisch, Sjaak!

SJAAK: Hè? Fred schaamt zich voor mij en voor jou ben ik ineens fantastisch?

NELLIE: Jij wordt niet Lilian haar man, maar jij wordt haar broer, Sjaak!

SJAAK: Wie word ik? (*lacht onnozel*) Word ik mevrouw Verhagen haar broer! Jij bent stom, zeg. Ik ben mevrouw Verhagen haar tuinman.

NELLIE: Dat weet jij en dat weet ik, maar dat weet die nicht van Lilian niet.

SJAAK: Welke nicht?

NELLIE: Dat leg ik je nog uit, Sjaak. Maar zeer binnenkort ben jij Lilian Verhagen haar broer. (*tot Fred*) Wat vind je er van?

FRED: (*grijzend*) Ik vat hem! Een perfect idee van je, Nellie.

SJAAK: De broer van mevrouw Verhagen! Dan mag ik dus ook Lilian zeggen, hè? Ik ga meteen naar haar toe! (*roept nu heel hard richting rechterdeur, loopt naar deur*) Lilian!!!

FRED: (*geschrokken*) Houd je mond, man! (*trekt Sjaak bij deur terug*) Ben je nu helemaal gek geworden? Straks hoort ze je.

SJAAK: Mag ze dan niet weten, dat ik haar broer ben?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto